

Czwartek, 25 stycznia 2018

Wojkowa

Miejscowość położona w dolinie potoku o tej samej nazwie. Przywilej lokacji Wojkowej został nadany przez kardynała Jerzego Radziwiła w 1595 r. Homie Powroźnickiemu. Osadzeni tu kmiecie zobowiązani byli "wozić wino z Węgier i inne rzeczy dla dworu biskupiego".

Ciekawostką w górach okalających wioskę są okopy i umocnienia, które przetrwały od czasów konfederacji barskiej. Istnieje parę hipotez ich powstania. Jedni przypisują ich budowę konfederatom barskim, którzy mieli swoje obozy w tym rejonie. Druga, bardziej prawdopodobna teza głosi, iż usypali ją Austriacy w okresie poprzedzającym rozbiory Polski (luty 1796 r.), chcąc wyraźnie zaznaczyć linie graniczne oraz, jak głosiła oficjalna wersja, miał to być środek zabezpieczający przed szerzącą się w Polsce dżumą. Łemkowie osiedleni w tej wiosce byli wyznania greckokatolickiego. Pierwszą parafię tegoż wyznania uposażył w 1595 r. kardynał Jerzy Radziwiłł.

Cerkiew pw. świętych Kosmy i Damiana zbudowana została w 1782 r. Drewniana, trójdzielną i jednonawową z nawą kwadratową i węższym prezbiterium. Całość szalowana, jedynie wieża podbita gontem i kryta blachą. Obiekt konstrukcji zrębowej z wieżą konstrukcji słupowej. Dach posiada namiotowy a całość wieńczą trzy baniaste wieżyczki ze ślepymi latarniami. Wewnątrz sklepienia zwierciadlane i wystrój cerkiewny. Do najstarszych zabytków należą: ikonostas z końca XVIII w. z zespołem ikon, dwa tabernakula- rokokowe z poł. XVIII w. i w kształcie świątynki z przełomu XIX i XX w., kilka lichtarzy cynkowych, obraz ludowy Matki

Bożej Bolesnej z dawnej chorągwi z początku XIX w., berło procesyjne z malowidłami "Ukrzyżowania" i "MB z Dzieciątkiem" z drugiej połowy XIX w.

Po wysiedleniu ludności łemkowskiej na ziemie zachodnie (1945-1947) cerkiew została przemianowana na kościół rzymskokatolicki.

Wojkowa leży na wysokości ok. 550 m n.p.m.

Atrakcje: cerkiew, okopy